



ת"פ 42479/02/14 - מדינת ישראל נגד א ה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42479-02-14 מדינת ישראל נ' ה
בפני כבוד השופטת הדסה נאור

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יוני חדד

המאשימה

נגד

א ה ע"י ב"כ עו"ד שחר מנדלמן

הנאשם

גזר - דין

1. הנאשם, שהינו עורך דין במקצועו ובהכשרתו, הורשע, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר (בנסיבות מחמירות), בעבירה של שימוש במסמך מזויף ובעבירה של קבלת דבר במרמה (בנסיבות מחמירות).

כתב האישום מגולל את מסכת מעשיו של הנאשם שהובילה להרשעתו.

על פי עובדות כתב האישום בסוף שנת 2007 רכש הנאשם יחד עם שותפו בחברה שפעלה, בין היתר, בתחום רכישת קרקעות ברומניה וביחד עם 4 משקיעים נוספים (להלן: "המשקיעים") קרקע חקלאית בשטח של כ-63 דונם, ברומניה (להלן: "הקרקע").

בין הנאשם ושותפו מצד אחד לבין המשקיעים נחתם חוזה במסגרתו הוסכם, כי המשקיעים יירשמו כבעלי הקרקע ברשם החברות ברומניה וכי לאחר הפשרת הקרקע, השבחתה ופיתוחה, תימכר הקרקע ברווח אשר יחולק בין הצדדים.

בהתאם למוסכם נרשמו המשקיעים בתאריך 19.10.09 כבעלי הקרקע, ברשם החברות ברומניה.

על אף המוסכם, עובר לתאריך 22.1.08, בכוונה לרמות, פנה הנאשם אל 5 רוכשים פוטנציאליים (להלן: "הרוכשים") והציע להם, במרמה, לרכוש במשותף שטח של כ-25 דונם מתוך הקרקע (להלן: "השטח"), כאשר הוא מציג עצמו בפניהם ככזב כבעלים יחיד בחברה, ללא ידיעת שותפו.

באותו מעמד התחייב הנאשם בפני הרוכשים כזב כי אין בעלים נוספים לשטח, כי אין התחייבויות נוספות לחברה כלפי צדדים שלישיים באשר לשטח וכי עם השלמת תנאי התשלום יירשמו כבעלים חוקיים בשטח עד חודש מרץ



2008, כאשר הוא יודע כי אין לאל ידו לעמוד בהתחייבויותיו.

על בסיס מצג השווא והבטחות הכזב נחתם בתאריך 22.1.08 הסכם לרכישת השטח בין הרוכשים לנאשם, במשרדו של עו"ד דן חסון בתל-אביב.

במסגרת ההסכם העבירו הרוכשים סכום כולל של 230,477 יורו עבור רכישת השטח ובהמשך העבירו לידי הנאשם סכום של 37,500 יורו שיועדו להפשרת השטח.

סמוך לאחר חתימת ההסכם, זייף הנאשם מסמך הנושא כותרת "תקנון החברה", באופן שמחק את שמות בעלי המניות בחברה ורשם תחתם את שמם של הרוכשים, כך שהמסמך נחזה להראות תקנון חברה שנרשם כדין על שם הרוכשים כבעלי מניות (להלן: "**התקנון המזויף**").

סמוך לאחר מכן הגיש הנאשם את התקנון המזויף לידי הרוכשים על מנת להוכיח להם כי נרשמו ברשם החברות ברומניה כבעלים חוקיים של השטח, כשהוא יודע כי תוכן המסמך כוזב וכי בפועל נרשמו המשקיעים ברשם החברות כבעלים החוקיים.

החל מחודש ינואר 2008 ועד מאי 2012 במספר רב של הזדמנויות הציג הנאשם מצגי שווא לפיהם הוא פועל למכירת השטח, כשהוא טוען בפני הרוכשים כי מצב שוק ההון משפיע לרעה על הליכי מכירה אפשריים וטענות כזב אחרות, במטרה להסוות את המרמה.

בחודש מאי 2012, לאור חשד שהתעורר אצל אחד הרוכשים באשר להתנהלות הנאשם, הגיע האחרון לרומניה ובבדיקה שנערכה ברשם החברות עלה כי המשקיעים רשומים כבעלים חוקיים של הקרקע, הכולל את השטח.

על יסוד עובדות אלה הורשע הנאשם בקבלת סך כולל של 267,977 יורו במרמה בנסיבות מחמירות, בזיוף מסמך רשמי של רשם החברות ברומניה ועשיית שימוש במסמך המזויף שלא כדין ובכוונה להונות.

הנסיבות המחמירות מתבטאות בהיקף המרמה, מספר הרוכשים שנפגעו, משך הזמן בו התנהל הנאשם בכזב והעובדה כי זייף מסמך רשמי לצורך רכישת אמון הרוכשים.

2. כחלק מהסדר הטיעון הדיוני לא הביעה המאשימה התנגדות להפניית הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר ובהתאם לכך התבקש שירות המבחן להמציא תסקיר מבחן בעניינו.

3. בתסקיר ארוך ומפורט שהתקבל בעניינו של הנאשם נפרש בהרחבה הרקע האישי של הנאשם, נסיבותיו האישיות במסגרת המשפחתית והתעסוקתית כמו גם הסתבכויות אחרות עם החוק, התייחסותו לעבירות נשוא הדיון והערכת הסיכון לעבריינות חוזרת בעתיד אל מול הסיכוי לשיקום.

ראויות לציון העובדות הבאות:

א.אף שעולה מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם שהינו נעדר הרשעות, מתנהל נגדו בימים אלה תיק פלילי



נוסף בגין עבירת אלמ"ב - תקיפה סתם בת זוג, שביצע בתאריך 1.10.12 - כשגם בעניין זה נדרש שירות המבחן לעניינו ולהגשת תסקיר.

ב. הנאשם קיבל אחריות מלאה לביצוע העבירות נשוא הדין, והביע צער וחרטה על התנהלותו בעבירות, תוך ביטוי הבנה ואמפתיה באשר למצב בו העמיד את נפגעי העבירה.

ג. על פי תיאורו של הנאשם ברקע להתנהגותו תקופה משברית סביב מצבו המשפחתי, תחושת העדר ערך והצלחה בעסקיו, שהובילה לבחירתו לעסוק בקניה ובמכירה של קרקעות ברומניה בניסיון להרוויח כסף באופן מהיר, על רקע חובות כספיים רבים בהם היה נתון.

ד. בשנת 2012, כנראה על רקע חשיפת העבירות עליהן הוא נותן את הדין בתיק שלפניו, פנה באופן פרטי לאבחון פסיכיאטרי, בעקבותיו החל בטיפול תרופתי מרגיע והוא נמצא עדיין תחת מעקב פסיכיאטרי.

בתחילת שנת 2013 פנה לטיפול פסיכולוגי פרטי, שארך כ-10 חודשים, אליו חזר בחודש יולי 2015 כשלהתרחשות הפסיכולוג המטפל הנאשם הינו בעל יכולות וכישורים העומדים בפער לתחושתו הפנימית החלשה ולדימוי העצמי הנמוך.

ה. שירות המבחן התרשם מדפוסי מרמה המאפיינים את הנאשם, אשר לאורך השנים גילה תפקוד חיצוני תקין לצד דפוסי מרמה וזיוף, אשר באו לידי ביטוי בדרך ניהול חייו כמו גם בביצוע העבירות הנוכחיות.

על כן הציעו לו להשתלב בטיפול קבוצתי ייעודי למבצעי עבירות רכוש ומרמה.

ו. בין גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות ציין שירות המבחן את חומרת העבירות שביצע, משכן, היקפן, התכנון שעמד בבסיס ביצוען תוך מעילה באמון שותפיו. כמו גם התרחמותם ממאפייני אישיותו של הנאשם הכוללים אישיות נרקסיסטית, נטייתו להתנהלות מניפולטיבית ורמאית כשהוא אינו ער ורגיש לצרכי הזולת.

בין גורמי הסיכון לשיקום ציינו את קבלת האחריות על ביצוע העבירות, המודעות שמגלה למצבו הבעייתי ולדפוסיו המרמתיים, נכונותו לבחון השתלבות בטיפול מתאים, ההליכים המשפטיים המהווים עבורו גורם מרתיע ומטלטל והשינוי שערך באופי תעסוקתו.

להערכת שירות המבחן הטלת עונש מחמיר על הנאשם, כעמדת המאשימה, עשוי להוביל לרגרסיה במצבו ולהחליש כוחותיו.

נוכח נכונותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי ייעודי, כהצעת שירות המבחן, המליץ שירות המבחן על העמדתו בצו מבחן למשך שנה וכאלטרנטיבה עונשית מוחשית ומציבת גבולות המליץ בנוסף על ענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות.

4. עובר לטיעוניה לעונש הגישה המאשימה שלוש הצהרות של נפגעי העבירה, שלא פוצו על הנזקים שנגרמו להם עד היום.



המתלון גמליאל דבח ציין בהצהרתו את הפגיעה הכספית שהסתכמה בכ-60,000 יורו וכן פירט את הנזקים העקיפים שנגרמו לו, כתוצאה מהפגיעה שפגע הנאשם באמונו, ובהם, פגיעה באמון באנשים בכלל ובעו"ד בפרט, שנגרמה, פגיעה בבריאותו, במצבו הנפשי וביחסיו עם אשתו, כמו גם חוסר נוחות ומבוכה שנגרמה לו מול אלה שצירף לתוכנית רכישת המגרש מהנאשם, על רקע המצג הכוזב שהציג לו.

המתלון גינזבורג יעקב ציין בהצהרתו את הפגיעה הכספית שהסתכמה בכ-294,587 ש"ח כערכם בחודש מרץ 2008, שגרמה לו לנזק כלכלי כבד ובעקיפין לנזק בריאותי ואובדן אמון בעורכי הדין.

המתלון נחום רוזנשיין, הדגיש בהצהרתו את הפגיעה ביחסי האמון ששררו בין אביו לנאשם, ששימש במשך שנים כעו"ד של אביו, כשעל רקע האמון שרכש לו שכנע את לקוחותיו להצטרף לפרויקט, כשנתן להם את מילתו שמדובר בהצעה טובה מאדם ישר. עוד ציין כי הנאשם פגע בשמו של אביו, בשמו שלו ובמוניטין של שניהם, שגרמה לו מעבר לנזק הכלכלי המוחשי גם לפגיעה בהכנסה עתידית.

כמו כן הגישה המאשימה **פלט יציאות וכניסות** לארץ של הנאשם בין השנים 1997-2013.

בנוסף הגישה את **הכרעת הדין וגזר הדין** שניתן נגד הנאשם בבית הדין המשמעתי המחוזי של לשכת עורכי הדין ואת **פסק הדין** שניתן בערעור שהוגש ע"י הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין נגד גזר הדין.

מהכרעת הדין ניתן ללמוד שהנאשם הורשע בגין אי הגשת תביעה לבית הדין לעבודה, עבור לקוחותיו ובהמשך דיווח לה דיווחים כוזבים כי עשה זאת, המצאת נתונים כוזבים בעל פה אודות ההליכים תוך הולכת שולל והתחמקויות, ועל עיכובם של מסמכי המתלוננת שהיו מצויים בידו, חרף דרישתה להשיבם לה.

5. ב"כ הנאשם העלה כעדת אופי, טרם הטיעונים לעונש, את **גב' אור דורון**, מנהלת אגף הדוברות, ההסברה והמדיה הדיגיטלית של עיריית חיפה, שהנאשם משמש כמנהל האדמיניסטרטיבי וכמאמן השחייה של קבוצת הטריאתלון בה היא משתתפת.

העדה הפליגה בשבחיו של הנאשם, שלדבריה משמש כעוגן הקבוצה, מלווה אותם באופן אישי וצמוד ומסייע בעתות משבר.

להתרשמותה מדובר באדם בעל ערכים ואינטליגנציה רגשית גבוהה, בעל מודעות לסביבה ולאנשים סביבו.

בנוסף הגיש שני מכתבי המלצה.

האחד ממרכז עלה בירושלים (מרכז לשיקום ילדים פגועי מח, נכים ומוגבלים) - מכתב תודה והוקרה על נכונותו והתגייסותו לאפשר את השתתפות הילדים ב"מרתון עלה ירושלים" וליווים על ידי קבוצת הטריאתלון בניצוחו.



השני מכתב מירון נוידרפר, שהיכרות ביניהם כבת 4 שנים במסגרת הכנותיו של העד לתחרות "איש הברזל" בגרמניה, בעת שהנאשם שימש כמאמן בקבוצה ומנהל ענף הטריאתלון. במכתבו מפרט העד את התרשמותו מהנאשם כאדם כריזמתי, בעל אופי יזמי, המגלה אכפתיות כלפי המתאמנים, בעל כושר ארגון, נכון לעזור.

העד אף מוסיף את התרשמותו מכך שהנאשם מבין את טעויות העבר, מכה על חטא ופונה לדרך חדשה.

כמו כן הגיש את פירוט חובותיו על פי רשימת התיקים שנפתחו נגדו בהוצאה לפועל.

6. את טיעוניה מיקדה המאשימה בחומרת המעשים שביצע הנאשם על נסיבותיהן המחמירות ועל הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו לרוכשים.

ב"כ המאשימה הצביע על הבגידה באמון הרב שהרוכשים נתנו בנאשם, אשר ניצל את עובדת היותו עורך דין, כאשר אין מחלוקת שבעבר ייצג את אביו של אחד מהם וכשכל הפגישות נערכו במשרד עורכי דין.

כתוצאה ממעשי המרמה קיבל הנאשם בשתי פעימות סכום כולל של 267,967 יורו, סכום ראשון עבור הקרקע והסכום השני על השבחתו, כספים שלא הוחזרו על ידו עד עצם היום הזה לנפגעי העבירות, אף שבמהלך התקופה יצא הנאשם עשרות פעמים לחו"ל, נשא בעלויות הטיסות והשהייה בחו"ל, במקום לפצות את הנפגעים.

במשך 4.5 שנים הצליח הנאשם להסוות את המרמה כשהולך את הרוכשים בכחש להאמין שהוא הבעלים החוקיים על הקרקע, על ידי זיוף מסמך רשמי הנושא את הכותרת "תקנון החברה" ובכך שטען בפניהם בכזב שהוא פועל למכירת השטח ברווח.

בקביעת מתחם הענישה ביקש ב"כ המאשימה להתייחס למידת הפגיעה בערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ובהם אמון הציבור בכלל עורכי הדין, רכושם, קניינם והמוניטין של הרוכשים, כפי שעלה מהצהרות נפגעי העבירה שהוגשו, מכאן ביקש לקבוע כי מתחם הענישה נע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל.

בתוך מתחם זה ביקש להטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך 42 חודש, בהתאם לעמדת המאשימה בהסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים, על פי הסכום המרבי הקבוע בחוק והעומד כיום על סך של 258,000 ש"ח.

ב"כ המאשימה לא התעלם מתסקיר שירות המבחן ומהמלצותיו, אך טען כי ערכו של התסקיר בעבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מוגבל ויש להשיג לאחר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בהינתן שלא השיב את כספי הגזלה במשך תקופה ארוכה, כשכל אותה עת המשיך להתנהל בחייו.

עוד ביקש לשקלל, במסגרת השיקולים לעונש, את הרשעתו של הנאשם בבית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין, שם קבע בית הדין, בין היתר: **"אין אנו מוכנים להסכין עם כך שעו"ד אשר אמור להיות אמן יושרה וחובת נאמנות כאמור ינהג כלפי לקוחו בחוסר יושר, זלזול וחוסר נאמנות באופן כה בוטה ולאורך תקופה כה ארוכה"**.



מפסק דין זה ביקשה המאשימה ללמוד כי שימוש בשקרים ובמצגי שווא אינו זר לנאשם וכי ההליך המשמעותי לא הרתיע את הנאשם והוא ביצע את העבירות בתיק הפלילי הנוכחי סמוך לאחר הרשעתו המשמעותית ובעת שערעור על חומרת העונש היה תלוי ועומד נגדו.

7. ב"כ הנאשם מיקד את טיעונו בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בעובדה שאת העבירות לא ביצע במסגרת תפקידו כעורך דין ובכך שכיום אין הוא עוסק עוד במקצוע עריכת דין, אלא כמאמן שכיר של קבוצת ריצה בטריאתלון ובמקביל עובד בחברה לניהול סיכונים.

ב"כ הנאשם ביקש לשקול לכף הזכות את הודאתו של הנאשם, נטילת האחריות, הבעת החרטה והאמפתיה שחש כלפי המתלוננים, אשר חסכו ניהול משפט ארוך וחסכו מזמנו של בית המשפט, מזמנם של הפרקליטים ומזמנם של העדים.

בטיעונו ניסה לתרץ את העובדה שהנאשם לא השיב את הכספים שנטל במרמה, בהסתבכות כלכלית שנבעה ממצב השוק הגלובאלי ומחוסר ניסיונו של הנאשם בתחום הנדל"ן.

בהתייחסו להליכים שהתקיימו בבית הדין המשמעותי ביקש, ב"כ הנאשם, להטעים שמדובר בעבירות משמעותיות ולא פליליות, כשהעבירה מושא הקובלנה המשמעותית נעברה בשנת 2004 ואין בינה לבין התיק הפלילי דבר.

בהתייחסו לתסקיר שירות המבחן, היפנה לפרק הדין בהערכת הסיכון להישנות עבירות בעתיד, כשלטעמו לאור המלצת שירות המבחן מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות עד מאסר ארוך יותר.

כך או כך לאור הערכת שירות המבחן כי קיימים סיכויי שיקום ביקש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם ולמעשה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

8. כל אחד מהצדדים תמך את טיעונו בפסיקה.

המאשימה הגישה את ע"פ 23/97, רפיד נ. מ", שם קבע בית המשפט, בדחותו את ערעור המערער על חומרת עונשו שנגזר עליו בגין עבירות של קבלת דבר במרמה, את המוטו שצריך להנחות את בתי המשפט בבואם לגזור את דינם של עברייני "צווארון לבן":

"המעשים שבהם הורשע המערער מחייבים ענישה מחמירה על מנת לקבוע בהכרח כל הנוגעים בדבר את חומרתם היתרה ולהרתיע אחרים מלחזור עליהם בעתיד. מעשים אלה המכונים 'מעשי עבירה של צווארון לבן' אינם זוכים למידת הסלידה וההוקעה הציבורית הראויה להם. הטלת עונשים מתונים תותיר גישה זו על כנה ומכך מן הראוי להימנע. לא נעלם מעניינו עברו הנקי של המערער ומצבה הקשה של משפחתו בשל מאסרו. ברם, בנסיבות העניין על הנסיבות האישיות לסגת מפני העניין הציבורי שבענישה מחמירה"



בנוסף הגיש את ע"פ 2143/10, שלום נ. מ"י ואח' ואת ע"פ 2923/14, קניאס נ. מ"י ואח'.

משלושת פסקי הדין, שעניינם עבירות מרמה, שהגיש ביקש לקבוע כי העונש המוצע על ידי המאשימה, בנסיבות ביצוען ובהעדר פיצוי הינו העונש ההולם.

ב"כ הנאשם הגיש את ע"פ 5146/14, אורן נ. מ"י (להלן: "פס"ד אורן"), העוסק בעבירות על פקודת הסמים המסוכנים ממנו ביקש ללמוד כי בהינתן תסקיר המצביע על תמונה אופטימית של הבעת חרטה ומוטיבציה להליך טיפולי וכשקיימים סיכויים גבוהים לשיקום רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין.

כמו כן הגיש את ת.פ.ח. 4552-04-14, מ"י נ. ישראלי, הנסמך, בעניין השימוש בסעיף 40 לחוק העונשין על האמור בפס"ד אורן ובפסיקה נוספת לפיה סעיף זה מתווה את המסגרת להתחשבות בשיקול השיקום בענישה.

כל אלה הן מושכלות יסוד והחוק מדבר בעד עצמו.

השאלה האם בנסיבות התיק שלפניי יש להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה כעתירת המאשימה או את שיקולי השיקום כעתירת ההגנה.

9. הנאשם עצמו שב והביע חרטה על מעשיו כשלבדבריו עבר תהליכים עם עצמו כדי להבין את חומרת המעשה.

עוד הוסיף כי ביצע את המעשים בעיצומה של תקופה קשה בחייו, כשהיה חסר הבנה ומטרתו הייתה להיטיב עם כולם וחש חרטה על כך שלא עצר את הכול כשהבין שהעסקה לא תצא לפועל.

לטענתו כוונתו הייתה להוציא את העסקה לפועל, לעשות רווח ולהחזיר את הכסף והוא לא התחמק מפיצוי הרוכשים ולו הייתה לו אפשרות לפצותם היה עושה זאת.

10. תיקון 113 לחוק העונשין קבע כעקרון מנחה בענישה את ההלימה בין מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש לבחון את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ומידת הפגיעה בו, את מדיניות הענישה ואת הנסיבות הקשורות בעבירה.

ב"כ המאשימה פירט את הערכים החברתיים שנפגעו, ב"כ הנאשם לא חלק עליהם והם אף מקובלים עליו כשעליהם יש רק להוסיף את הערך של שמירה על יחסי מסחר תקינים, מתוך אמון ביושרה.

בנסיבות המקרה יש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה גבוהה, בהתחשב במכלול הפגיעות שפגע הנאשם, מצד אחד בשותפיו לקרקע שנרכשה ובהם גם שותפו לחברה שהייתה חלק מקבוצת הרכישה, תוך הפרת



האמון שניתן בו ברגל גסה ומצד שני פגיעה ברוכשים של השטח מתוך סך כול הקרקע שנרכשה, שאת חלקם הכיר, תוך פגיעה באמונם בו, בהתחשב במעמדו כעורך דין, שייצג לאורך השנים את אביו של אחד מהם, כשהוא מציג בפניהם מצג כוזב במשך כ-4.5 שנים, ומזייף מסמך במטרה להוכיח להם שהשטח נרשם על שמם ברומניה ומוליכם שולל לאורך כל התקופה, כשהוא טוען בפניהם שהוא מטפל במכירת השטח לצורך הגדלת רווחיהם, כשכל אותה עת הוא מחזיק בכספם, סכום אותו, או אף את חלקו, לא השיב להם עד עצם היום הזה.

כאמור, המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בעמדתם לגבי מתחם העונש הראוי, בהתחשב במדיניות הענישה שנקבעה לעבירות אותן ביצע הנאשם ומנגד לא הגישה ההגנה פסיקה התומכת בעמדתה לעניין מתחם הענישה, בנסיבות המקרה על רקע הפגיעה החמורה בערכים המוגנים - ולא בכדי.

הנאשם ביצע את העבירות בנסיבות מחמירות, עליהן עמד ב"כ המאשימה בטיעונו ושעליהן יש להוסיף את התכנון שקדם לביצוע, התחכום, והסיבות לביצוע, כפי שהצהיר עליהן הנאשם עצמו, והם המשבר האישי בו היה נתון באותה עת וכדבריו "רציתי לקחת אחריות על משפחתי והכנסותי", על גבם של נפגעי העבירה, מבלי להתחשב בהם ובנזק הכלכלי שהוא גורם להם, שעה שהוא דואג למשפחתו ולהכנסותיו.

הנאשם כל כך ממוקד בעצמו ובצרכיו שאינו רואה את האחר ואינו מקבלת את טענתו כי היה באותה תקופה חסר הבנה. מדובר בעורך דין שבאותה תקופה היה בעיצומו של הליך ערעור בבית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין ולאחר שבית הדין הניח מראה בפניו כי הוא פעל "בחוסר יושר זלזול וחוסר נאמנות באופן כה בוטה ולאורך תקופה כה ארוכה".

כך או כך משבר אישי בחיי הנישואין אינו יכול, אינו צריך ולא סביר שיהווה טריגר לביצוע עבירות מרמה בכלל ובסדר גודל כזה בפרט, אלא אם כן, כהתרשמות שרות המבחן מדובר במי שיש לו קווי אישיות מרמתיים.

מתוך הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה ניתן לגזור ולקבוע כי המתחם שהוצג על ידי המאשימה, הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל, הולם את מכלול העבירות על נסיבותיהן שביצע הנאשם.

לציין, בקביעת מתחם העונש ההולם לא נלקחים בחשבון שיקולי שיקום ומקומם לאחר קביעת המתחם.

לציין כי התקשיתי לקבל את טענת הנאשם לפיה התכוון למקסם את הרווחים ולהחזיר לרוכשים את כספם ברווח, הן משום שהמרמה במעשיו אינה מתחילה עם טענות הכזב וזיוף המסמך לאחר מכירת השטח, כשלטענתו שוויה של הקרקע נפל, אלא בעצם מכירתו לרוכשים תוך הצגת מצג כוזב בפניהם שהוא הבעלים הרשום על הקרקע, והעלמת העובדה שיש שותפים נוספים לקרקע ומבלי ליידע את שותפיו בדבר המכירה, כשהוא משלשל את מלוא התמורה שקיבל לכיסו.

בבואי לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בעבירה אני שמה לנגד עיניי, כנימוקים לקולא את הודאתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו, הבעת החרטה, החיסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של הפרקליטים והעדים, כמו גם העדר עבר פלילי, אף שאני נותנת משקל להרשעתו בדין המשמעתי של עורכי הדין, בעבירות הנושאות אף הן פן מרמתי ואת הסתבכותו בתיק האלמ"ב.



מנגד, כנימוקים לחומרא אני שמה לנגד עיני את העדר כל פיצוי למתלוננים על נזקם ואף לא נטען שנעשה מאמץ כלשהו לתיקון תוצאות העבירה ולא די בהבעת חרטה והבעת אמפתיה לנזקי הנפגעים, כשלצד זה לא נעשה כל צעד ולו הקטן ביותר שיהיה בו כדי להוכיח שפניו של הנאשם לפיצוי המתלוננים. מדובר בעבירות שנמשכו לאורך פרק זמן של כ- 4.5 שנים ואלמלא ערנותו של אחד הרוכשים, שמדובר בזמן לא סביר, היה הנאשם ממשיך לשטות בכל.

11. השאלה האם במקרה זה צריך וראוי לחרוג לקולא מהמתחם, כעתירת ב"כ הנאשם וכהמלצת שירות המבחן, בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין הקובע את מסגרת השיקולים שעל בית המשפט לקחת בחשבון שעה שהוא מעדיף את שיקולי השיקום על פני שיקולי הגמול וההרתעה ומתי ייסוג שיקול שיקום מפני השיקולים האחרים.

וכך קבע המחוקק, בסעיף 40ד לחוק העונשין:

"40ד שיקום

(א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם...
(ב) היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון המנחה ופירט זאת בגזר הדין".

אבדוק תחילה האם גם אליבא דשירות המבחן קיים סיכוי ממשי שהנאשם ישתקם, כשאין מחלוקת שלא ניתן לקבוע כי הוא כבר השתקם וזאת בטרם אפנה לבחון האם עניינו של הנאשם נכנס לתחומי ס"ק (א) או ס"ק (ב).

בפרק הדין בתסקיר "בהערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום" מפרט שירות המבחן שורה ארוכה של גורמי סיכון הנובעים כולם ממרכיבי אישיותו של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בעבירות אלה ובעבירה המשמעתית.

עוד עולה מהתסקיר שהנאשם מצוי במעקב פסיכיאטרי מאז שנת 2012, קרי: כ-3 שנים, היה בטיפול פסיכולוגי כ-10 חודשים בשנת 2013 ועל רקע הבנתו כי זקוק להמשך מעורבות טיפולית בעניינו חזר לטיפול בחודש יולי 2015.

גם לאחר תקופת טיפול ממושכת זו עדיין מגלה האבחון של שירות המבחן את אותם קווי אישיות נרקיסטיים, מרמתיים, מניפולטיביים וחוסר רגישות לצרכי הזולת.

בין גורמי הסיכוי לשיקום רואה שירות המבחן את נטילת האחריות, המודעות שמגלה למצבו הבעייתי ולדפוסיו



המרמתיים, נכונותו לבחון השתלבותו בטיפול מתאים, תפקידו של ההליך המשפטי המהווה עבורו גורם מרתיע ומטלטל והשינוי שערך באופי תעסוקתו המהווה גורם מפחית סיכון.

לא די בכל גורמי הסיכוי לשיקום שמפרט שירות המבחן כדי לקבוע כי קיים סיכוי ממשי לשיקום, כשכל אלה עומדים מול גורמי הסיכון ואכן שירות המבחן אינו מרחיק לכת עד כדי כך ונמנע מלציין את סיכויי השיקום.

די בכך כדי לדחות את בקשת ההגנה לחרוג ממתחם העונש ההולם, כהמלצת שירות המבחן.

דומני כי במקרה זה, גם אם היה סיכוי ממשי שהנאשם ישתקם, נוכח החומרה היתרה במעשי העבירה, על פי נסיבותיהם, ובמידת אשמו של הנאשם, לא ניתן לקבוע כי שיקולי השיקום גוברים על הצורך לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך גבולות מתחם העונש ההולם ולא מצאתי נימוקים מיוחדים או נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן שיצדיקו סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

12. בשקלול כל הנתונים לחומרא ולקולא כפי שפורטו לעיל בהרחבה אני קובעת כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם ברבע התחתון של מתחם הענישה והתוצאה היא שאני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל למשך 40 חודשים.

2. מאסר על תנאי של 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

3. הנאשם ישלם פיצויים עונשיים בסך 10,000 ₪ לכ"א מהרוכשים, שפרטיהם יועברו למזכירות על ידי המאשימה. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד תאריך 1.4.16

לא יופקד הפיצוי עד מועד זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

אין באמור לעיל כדי לפגוע בזכותם של הרוכשים לנקוט בהליכים אזרחיים נגד הנאשם.

ניתנה היום, ל' חשוון תשע"ו, 12 נובמבר 2015, במעמד הצדדים